

[Edvard Sørensen.]

større end det Tal, som det ærede Medlem nævnte.

Den højtærede Indenrigsminister erkendte ogsaa det, som jeg i Eftermiddags var inde paa angaaende Ligningen, erkendte, at den Forskel, der var, ikke vilde forsvinde, fordi man nu tog $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ ud af Skattebeløbene, men mente dog, at Forskellen vilde blive mindre, naar dette Forslag var gennemført, alene af den Grund, at Byrderne ikke blev saa trykkende. Det er muligt, at det vil gaa saadan; men hverken Indenrigsministeren eller jeg kan paa det nuværende Tidspunkt vide, hvordan man vil bruge de Regler, man har Lov til at bruge, ude i Kommunerne. Derfor er de Tal, jeg nævnte i Eftermiddags, selvsagt rigtige.

Dernæst sagde den højtærede Indenrigsminister i Anledning af den Forbavelse, jeg havde udtalt, ikke over det, som det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen havde fremført, men over det, som Socialministeren havde fremført om Virkningen af Venstres Forslag for Hovedstadskommunerne, at det var begrundet i, at Venstres Forslag kun tog Sigt paa Udgiftssiden. Jeg forstaaer ikke rigtig den Betragtning. For i det Øjeblik man tager Venstres Forslag, da gælder det jo baade for Indtægts- og for Udgiftssiden for en Kommune — det skal det selvsagt gøre. Og naar vi i Stedet for nu at overføre $\frac{1}{3}$ paa den raa Indtægt overfører $\frac{2}{3}$ paa Statsindkomsterne, da vil det jo betyde, at dér, hvor de store Indtægter er, vil ogsaa de store Byrder falde, hvad der er naturligt. Og det var af den Grund, jeg udtalte Forbavelse over de Forhold, som Socialministeren her gav Oplysning om.

Indenrigsministeren var jo ogsaa i Aften inde paa, at de Anker, der var rettet imod Venstres Forslag om Lettelser i Amtsskatterne, maatte være, som jeg havde sagt i Eftermiddags. Ministeren kom ikke ind paa det, men nævnte kun eet Forhold: den direkte Udskrivning af Skat til Amtskommunen, og sagde heroverfor, at der kunde blive Penge tilovers. Det beror paa en Misforstaaelse, Hr. Minister, for der kan ikke udskrives mere end den Part, der skal bruges til Nedsætning af Grundskyldskatten. (Ministeren ryster paa Hovedet). Der kan aldrig blive Overskud, selv om Ministeren ryster aldrig saa meget paa Hovedet.

Jeg maa sige, at jeg var — i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Nørh — ikke saa glad for den Udtalelse, den højtærede Indenrigsminister fremsatte om, at han vilde sige skarpt og klart, at Venstres

Forslag blev der intet af. Det er beklageligt, at Ministeren tager et saadant Standpunkt, for det kan jo ikke andet end vanskeliggøre Forhandlingerne, naar Ministeren i Forvejen blankt afviser de Forslag, som mit Parti stiller.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at jeg mener ikke, jeg har sagt, at den væsentligste Grund til Uligheden er de forskellige Ligningsregler. Har jeg sagt det, har jeg i hvert Fald ikke udtrykt, hvad jeg mente og mener. Jeg mener at have sagt „en meget væsentlig Grund“. Nu siger den højtærede Minister, og det er hans Replik over for det: Ja, men Forholdet opstaaer, fordi man paa Grund af det forskellige Indkomstniveau i de forskellige Kommuner nogle Steder i Kommunerne, formentlig i de fattige, bliver nødt til haardt at beskatte den lille Indtægt, og hvis man nu udligner efter Ministerens Forslag — saadan ræsonnerer Ministeren —, saa behøver man heller ikke at bruge den haarde Ligning. Men det er jo ikke noget Svar, Hr. Minister. Man behøver det ikke. Men hvem i al Verden borger for, at man ikke gør det? Og det er Ministeren, der stærkt selv har stillet et Ideal op for os. Ministeren har nemlig ikke sagt til Rigsdagen: Jeg har et Ambulanceforslag, hvorved nogle daarligt stillede Kommuner skal hjælpes. Det var jo ikke Ministerens Motiv. I Bemærkningerne og i hans egen Forelæggelsestale er Motivet lagt op i et helt andet Plan. Dér har Ministeren sagt: Min Idé er, at Mennesker, der er økonomisk ens stillet — ikke de, der har samme Indtægt i Penge, men de, der er økonomisk ens stillet —, skal skattemæssigt behandles ens.

Jeg har gjort det, som maa være det rimeligste at gøre, naar en Minister kommer med et saadant Forslag: forsøgt at bedømme Ministerens Forslag ud fra denne hans egen Idé; og efter min Mening falder Ministerens Forslag, netop naar man bedømmer det ud fra hans egen Idé. Nu viser det sig ogsaa, at den højtærede Minister, særlig i sin Replik over for det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, holder sig til dette: Vi maa endelig se at faa noget ud af det, for de daarligst stillede Kommuner skal have Hjælp. Og det kan de naturligvis faa efter hans Forslag. — Men hvad skal vi saa have hele den Motivering for, at Kommunegrænser og økonomisk og teknisk Udvikling